

# DEN NEMOCNÝCH 11.2.

---

## **I UTRPENÍ NÁS MŮŽE SPOJOVAT S BOHEM.**

*Apoštol Pavel píše: „Teď sice pro vás trpím, ale raduji se z toho, protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; má z toho prospěch jeho tělo, to je církev“ (Kol 1,24).*

## **UTRPENÍ JE SOUČÁSTÍ NAŠICH ŽIVOTŮ.**

Utrpení není právě oblíbené téma. Ale je to součást našich životů. Jenže radovat se z utrpení nám právem může připadat jako podezřelé. Můžeme se ptát: Co je za tím? Nějaká touha po sebepotrestání a uspokojení z něho? To by bylo špatné.

## **UTRPENÍ MŮŽE SPOJOVAT S JEŽÍŠEM.**

Utrpení, která nemůžeme odstranit - a taková se v životech lidí vždy najdou - nás ale mohou spojit s Ježíšem. Vždyť proti některým utrpením tělesným a zejména duševním jsme bezmocní podobně, jako byl On. Z kříže ho nikdo za živa nesejmul. Neporozumění, zlomyslnost, nenávisť těch, kteří ho nesnášeli, nikdo neodstranil.

## **JEŽÍŠ TO ANI V UTRPENÍ „NEZABALIL“.**

### **TO JE PRO NÁS VÝZVOU I POSILOU.**

A přece Ježíš v utrpení tělesném i duševním nepřestal lidi milovat. Nepřestal ani důvěřovat svému Otci v nebesích. Lidově řečeno: „Nezabalil to“. V tom můžeme vidět velkou výzvu. A také posilu. Nemáme procházet životem bez něho, ale s ním.

## **JEŽÍŠ SVOU LÁSKU K NÁM**

### **DOKÁZAL I UTRPENÍM.**

A někdy k porozumění a přiblížení se k Ježíši přispěje i naše spoluúčast v utrpení. Vždyť on se v dokazování své Boží lásky k nám nezastavil ani před utrpením.

Nikoho k radosti z utrpení ale nevyzývejme. Mohlo by to působit až cynicky. Spíš uijme apoštolovu výzvu pro sebe samotné, když na nás utrpení dolehne. Tím posloužíme svým bližním a také sobě samým.

*Utrpení samo o sobě smysl nemá,  
ale to, jak s ním zacházíme, ano. (Viktor Frankl)*

---

*Aleš Opatrný*

**Převzato z [www.vira.cz](http://www.vira.cz)**

*redakčně upraveno*